

L'HORA NOVA

INGENUAMENT

Mai com en els moments actuals per apreciar en les persones l'instint del bé, o del mal; la pràctica de les virtuts, o l'enviliment de l'individu. Dissortadament l'estat d'inconsciència es fa albirable en no pocs casos que perjudiquen el moviment ascensional del millorament de vida del poble productor. De tot hi ha: enveges, traïcions, egoïsmes i incultura, que juguen a prostituir les iniciacions transformadores de la societat hispànica. Pel bé general, per la fecunditat de les idees regeneradores, convé obrar el destriament entre el que és bo o el que esdevé danyós. I aquesta norma hauria de prevaler en els sindicats, en cada una de llurs seccions, en el si dels consells d'empresa i dels comitès d'indústria, i arreu dels llocs de treball, en la direcció dels quals hi requereix una tasca que salvaguardi els interessos de la col·lectivitat. No d'altra manera podem reeixir en el camí de les modernes concepcions, si no és amb una demostració de probitat i de capacitat. Solament així triomfarà l'esperit creador, el poder d'invençió i d'organització que radica en el proletariat. Per afiançar les conquestes del nou ordre tots els llocs de responsabilitat han de recaure en obrers competents, en l'elecció dels quals els propis interessats hi han d'advertir les condicions precises per assegurar l'encert en la gestió delegada, i la voluntat de correspondre a l'esforç progressiu de les diverses indústries ha d'ésser inseparable dels productors conscients, de tots els que desitgin un benestar i una vida millor per als seus fills. La transformació de la societat serà possible amb l'esforç de tots i foragitant els inadaptats i els verinosos, l'acció dels quals va encaminada a perjudicar la producció fins a provocar el fracàs dels obrers en la nova trajectòria que emprenen els pobles d'Ibèria. - ALFIL

L'organització de l'Estat

L'organització ha estat i és un factor indispensable per la fita enyorada d'aquesta lluita sagnant que sofreix el poble espanyol per culpa d'uns generals traïdors. Sense organització, que priva de disciplina, i administració de serveis pels aptes i especialitzats, difícilment en aquests instants tindriem l'actual situació satisfactòria que presenta el mapa de la nostra guerra.

L'any trenta-sis i àdhuc en els primers temps del trenta-set caiguérem en errors deplorables que l'enemic aprofità amb avidesa per portar a la pràctica els seus plans. Hom recorda que eren assenyalats amb el fi de la rectificació immediata, i hom recorda també que eren desobeïdes aquesta mena de referències, que per l'apreci a la causa republicana es convertien en precés, tot titllant-les de poc revolucionàries. La pràctica dels fets reals de cada dia i de cada hora —el balanç d'aquest any passat— ha demostrat bastament quan oportunes eren les indicacions que es feren, certament, amb força constància.

El crèdit que un país en un estat convulsiu com el nostre ha de tenir, fa molt per la solució satisfactòria del seu plet, si és d'importància i creix cada dia. Avui, Espanya, la republicana, la veritable, la dels tres colors, com tan encertadament i amb oportunitat digué el President de la República, és una nació recordada en tots els medis internacionals i senyalada com la posseïdora de la raó en la brega d'independència que sosté, precisament perquè està organitzada. Val molt això i produeix beneficis incalculables. Les guerres d'ara no són ja d'armes i municions solament. Els estats econòmics i socials hi imprimeixen un ritme de gran abast, i segons com aquests estiguin, van més o menys bé les seves accions.

Terol és ja de la República, lliure de tot contagi feixista, de tota ingerència estrangera. Les mans actives dels soldats que han estat designats per fer-ho, l'han deslliurat dels qui han deixat d'ésser «nacionals». La victòria ha estat de tot el poble. Però el tacte fi de governant clarivident en tractar els presoners, de jerarquies diverses, fet a la Capital del Baix Aragó, influeix molt en el ràpid triomf total ansiat per la multitud que produeix i que vol viure una vida humana.

Contra els obstacles que crea l'existència d'una revolta de la importància que tingué la nostra en esclatar, ha servit ací amb rapidesa el sentit de responsabilitat de les masses. L'Exèrcit, ha estat pastat i emmotllat d'acord a les normes que els dirigents del país han cregut més pràctiques; i la població civil, la productora, ha anat albirant la conveniència de l'organització dintre la seva convivència en democràcia plena. L'afany de partit que abans surava per damunt de tot, ha passat a la ratlla que li corresponia i l'acció de govern ha estat fàcil i planera.

Cal consignar que aquesta obra ha estat portada a terme, principalment, amb una empena i amb una visió admirables, pels dirigents actuals de la República i pel Govern de la Generalitat. Aquest, té al seu favor la tasca feixuga de cada dia per endegar bé les coses, dintre un poble —el seu— on tot estava més transformat i revoltat. La Generalitat, en l'època crua i intensa que estem travessant, ha jugat un paper d'importància vital. Recordem ara que sempre ha estat un ajut efectiu i necessari al Govern de la República. La seva Comissaria de Propaganda ha propagat a tots els continents la veritat de la lluita espanyola i ha dit sense embuts quins eren els culpables de la sang que es vessa. A la dosi de propaganda feixista escampada a totes les nacions, el crit serà de la nostra Comissaria, seriós i eficaç s'hi ha oposat. Tot ha estat per la República i per Catalunya que tenen vida en democràcia i que la perden en feixisme.

Eixamplant tot el possible aquesta organització estatal, contribuïrem a fer més curt el període cru i penós de la guerra, les espurnes de la qual, desagradables sempre, penetren arreu. No hi ha res més a fer que l'obediència als dictats governamentals i la desaparició total de la influència de grup o partit en la direcció de masses. La feina, en aquest aspecte, és poca. L'altra, la de producció, la d'organització —la que pertany a cadascú per ésser-ne el cridat, per especialista o per hàbil— quant més intensa, millor. Així un poble és invencible perquè compta amb la unió de tots els factors pel triomf.

J. CARNÉ ROMA